

OLAV K. TOFT - 40 ÅR - SEPTEMBER 1989

Mel.: Opvåvni

Fo' Toft han er så dajli', de' ve' vi godt stå ve'
For ha' æ' jo fra Fyn, å de' æ' sa'en
Å skønt ha' her æ' havne', så æ en g' en g'
dæte' har København nu ikke ma'en.
A Brugsen ble' ha' lokket te'
et job på beste plan
mæ' jobbet fulgte heldi'vis en stol på Peter Pan
Å tænk jer i år
hvoren' ha' står å går
så følges ha' på beste vis a' samme gamle klan
som gerne fejrer føsselsda' nå' blot de ej få' van'.

Når han skal ud og trave, så sker det med manér,
i Østrig op til bjergets høje tinde,
og når han glemmer cyklen, hvad ind i mellem sker,
man den ved Røde Lygte jo kan finde.
Han sparker gerne til en bold
med både tå og hæl
og kaster sig i bølgerne og svømmer som en sæl.
Men tænk fra i år
hvordan med sport det går
den gamle krop den siger nej, hans fremtid den er fæl,
når man er blevet 40 år, der kræves mer' end sjæl.

Om mo'eni så ti'li' ta'r Olav tit a' ste'
te' andre men'skers bryllupper ha' trutter.
Når bare det er andres, så ve' ha' godt vær' mæ',
især når det med Gamle Danske slutter.
Te' tubatræf han drager rundt
han elsker nemlig brass
i Århus og i Albert Hall han gi'r den rigtig gas.
Men tænk fra i år
når han med hornet står
de andre spiller Sousa, medens Olav spiller jazz
fo' han er blevet olding nu, har ej på noder has.

Når Olav er på ruten, han skaber let kontakt
og kurtiserer gerne skønne kvinder,
men Kiss hun venter hjemme, hun over ham har magt,
så han må skuffe mangt et fruentimmer.
De mange smukke kvinder
som går rundt i ægtestand
fortjener alle - siger Toft - en meget bedre mand.
Men tænk fra i år
får kvinder ringe kår
fo' uanset hva' de fortjener, tror vi ej han kan
fo' Olav han er færdig, han er nu en gammel mand.

Å hvis ma' ve' ha' høvl, så må ma' i skole gå
og håbe, at man Olavs skema rammer.
Hvis Toft man ikke fatter, hans sprog man ej forstå,
så får man lov at smage farmands hammer.
De kjære unge mennesker
som Olavs visdom får
er rustede til lidt af hvert, når de fra skole går.
Men tænk fra i år,
den lærdom som de får
bli'r rystet ud af ærmet af et gammelt nøkkefår,
fo' Olav er fo'andret, ha' er blevet 40 år.

Når Toft han er til gilde, han går ej gerne hjem,
men bliver til det sidste lys er slukket.
De gode gamle plader han spiller om igen
og sørger for at sidste sjus bli'r drukket,
imens han disputerer
om de underligste ting
vi andres hjerneceiler får han rigtig sat i sving.
Men tænk fra i år
så snart han får en tår
han priser nok forunderligt sit eget ungdomssind
og tænker ikke rigtig på, at alderdom gør blind.

Men selvom Toft bli'r gammel, han er så brav en svend
hans selskab det er bare uundværligt
de mange års bekendtskab har vist, han er en ven
for os er Olav noget ganske særligt.
Se blot når han har fødselsdag
gesvindt han skikker bud
og samler os til kæmpefest i flot og festligt skrud.
Og se hvor det går
på trods af 40 år
så går han rundt og ser så flot og helt fantastisk ud
han minder mest af alt om én antik egyptisk gud.